

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om sponsoratet her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Biscons Absolons
Dc Her Eshern Sna-
ris Herrekomst oc Adelige Stamme:

Desligesie Sore Closters forste Fundat^s
oc Fundatores. Sammensescreffuen
met flyd aff

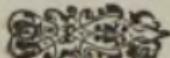
Morten Pederson / den 50. Abbet i

Sore Closter (det. 412. Aar/ eftter Sore
Closter bleff Funderis,) oc nu Sogneprest
til Roskilde Domkirke/ Anno Do-

mini. 1572.

Er tillagt i enden de Tiersers oc Tiersunders Lige naffn/
som ere i Sore begravfne. De nogle EPITA-
PHIA oc Graffscriffter som ere der
fundne.

Desligest er der ocaa paa det allersidste vdi enden tillagd/
en CATALOGVS eller Register paa de verdige Far-
dens Bispe[n] naffn vdi Roskild/ fra den Første/ oc til
vor tld/ 1589. men nogle deris Epitaphiis oc
Graffscriffter.

Loham: 8.

De ere Ret fri/ som Spinnen haffuer giort fri.
Graci: 44

Lader oss loffue de naffnkundige Folck/ oc vore
Fædre i deris Aftkomst.

Prentet i København/ aff

Laurenz Benediche.

1572.

Erlige / Velbyrdige / Hederlige / Høj-
lærde oc velact Herrer / Prälatter / Gammelker /
Bicarier / oc menige Capitels Herrer til Roskild
Domkirke vdi Sjælland / oc Lunde Domkirke vdi
Skaane : Mine gunstige Herrer / Patro-
ner oc gode Venner / ganisse
ydmægelsen.

Gavnstige gode Herrer og Venner :
Alsarsagen huorsaare Jeg haff-
uer ladet udgaa denne min
Scriffe paa Prent / oc den saa
forteligen E. V. Frothed til
øre vdi disse tuende Capitler i Danmark
dediceret oc tilskreftuit. Et : At efterdi Jeg
haffuer vdi mine unge dage altid haffte / oc
endnu stedse haffuer / stor lyft oc attraa til
skone merckelige Historier oc antiquiteter at
lese / besee / glemme / antegne / oc ass den-
nem samle / hues myttigst mit allerfierstie
Fæderne Land / oc atskillige Hertce / Edle
oc fromme Folck / Land oc Steder / kunde
være til øre / lyft / Massnkundighed oc be-
rgmæsse : Oc der paa voget icke en ringe
omkosning / baade met Historie Beger /
oc andet mere som der tilhor / Som nogle
fine Herrer i disse tuende Capitler ass mi-
(:) ij nc

ne Boger / oc andre antegnelser / haffuet
hafft oc seet / som oc nocksom vitterligt er.
Och essterdi / denne min korte Skrifte / er
it synke / oc en forsøgelse paa saadant: Vil-
de ige dette / først lade vdgaa til at besee: oc
om dette behagedis / siden andet ydermere
mig faare tage.

Saa er her i denne korte antegnelse / som
meget vjlloftigere kunde vel forclaris / Tuende
besynderlige synke at mercke.

Det Første / Om denne veldige / Vel-
byrdige oc Raaffkundige Herris / Herr
AB SOLON Huides / hans Herrekomst
oc Stamme / huilcken der først vaar den
Niende Biscop her i Rostild i Sieland / oc
siden baade Erchibiscop i Lund i Skaane/
Anno Dominij, 1178. Desligest osaa her
Biscop i Rostild offuer Sielands Stift/
mere end vdi 22. Aar. Oc merkelige vd-
uold / tilbetroed oc vijselig faarestaaet sam-
me tuende Stifter tilsammen. Huilcken
der vaar en merkelig / Gudfrygtig / Vijs/
lærd oc velforsaren Herre. Oc formedels
sine merkelige gierninger til Christendom-
mens forsgelse / Byers / Steders / Slot
oc

de Glosiers opbyggelse: Oc i Krig oc Feide/
til Lands oc Rigers beskyttelse / en Mann-
kundig dapp'r Helt / oc aff statelig Adelig
Herrstamme oprunden. Oc haffuer hafft
merkeligt oc skont Slect oc Suogerstab /
som i denne samme min liden Bog anteg-
nis.

Disligest ocsaa / for hans Tuillings
Broders / Herr Esbern Snars konhed oc
Adelig mod oc gierninger / baade til So-
re Glosier at stifte oc formere / Kirker at
bnygge / i Gallundborrig / i Vdby i Alzher-
rit i Sicland / oc Land at forhjelpe til Chri-
stendommen / sine Fæderne Land at forsua-
re / oc mod Kongerne Krig at føre / oc stedse
Seieruinding at hiembare. Huis Historie
her i nogle maade antegnis / saa viij som tien
til dette mit forset.

Det Andet stycke i denne Script / er
det fri oc Hederligt Sore Glosiers Fundatz
oc oprindelse/ huorledis oc aff huem det er først
Funderit: Naar oc huorledis det er forsgt/
oc siden fuldkommen/ som videre i Historie viij
kunde omtalis / oc Jeg for nogle Aar siden
i Sore Glosiers Kirke lod bemale / der teg
(:) iii (wuer-

(wunderdig) haffde min Allernaadigste Her-
ris/ Komming *FRIIDERICH'S* den 2.
(Salig oc Høyloefflig Thukommelss) besaf-
ning/ i den fremfarene Suenste Seide/ i no-
gle Aar: effter ieg haffde der været Theolo-
gie Lector oc Pastor til met tilforn/ i tre
samfelde Aar.

Det effterdi den fromme oc Velbyrdige
Bisrop *ABSOLON* vaar her i Roskild
først Bisrop/ oc bleff siden/ baade Erchibis-
cop vdi Lund/ effter Erchibiscop Eschild / oc
endda nøddes til at beholde dette Sjælands
Biscops Stift/ som *Saxo Grammaticus* den
væltalende *Prælat* oc Preuiss her i Roskild/
giffuer tilkiende: Visse Jeg ingen/ Jeg bur-
de hans *Genealogi* oc begyndelse paa hans
Historie/holder at vnde oc dedicere, end Eder/
i gode Velbyrdige/ Hederlige/ Høylerde/ oc
fromme Herrer i forne tuende Capitler.
Thi Jeg troer/ at samme hans *Genealogi*,
oc forne Sore Glosiers fundation, met andee
saadant/ som her antegnet er/ ingen sieds
ere beserefne/ vden huis Jeg for nogle Aar
siden/ widdelte den fromme Høylerde Mand
M. Anders Veyle/ som vor *Saxonem* da/
saa.

saadan som den nu findis / lod vdgaa paa
vort danske Tungemaal. Vilde Jeg derfor
ocfaa lade dette trycke paa Danske for an-
dre Velbyrdige oc fromme Folctis styld / som
Latinen icke forstaar / oc lenge her efter haffuer
stundet / oc dette tit oc offe aff mig baade
i deris scriffuelse oc samtale / begaret. Men
Jeg meente / at nogen anden skulde det
haffue faaretaget sig / oc derfor opfde der niet
til paa denne tid.

Dersaare er Jeg ydmngeligen bedendis
oc begarendis / aff E. S. V. i gode Herrer
oc Venner / at I samme mit Arbeid / som en
god tid haffuer huilet hoss mig / for Aarsager
styld / ville nu tage til tache / oc som mig fer-
haabis / i den beste mening / baade mig / min
Scrifft / oc mit forsæt vdlegge. Vil GVD
giffue helbred oc Naade / vil Jeg det (om det-
te kunde være teckelige) ydermere forbedre.

Befalendis E. V. oc S. den Aller-
meectigste GVD / alle oc huer besynderlige/
som mine gode Herrer oc Venner. Datum
Rostild / M. D. LXXXIX. den 21. dag
Marts, paa huilcken dag / for 388. Aar si-
den / forne Velbyrdige Herre / Biscop AB.
SO.

S O L O N Huiude/ bleff død / som et i Sør
re Glosiers Ghor begraffuen.

E. V. oc G.
vnderdanig

Morten Pedersen.

Pastor & Canon :
Roschild.

Biscops Absolons
Ergibiscops i Lland
oc Biscops i Roskild / oc Konning
Vualdemar den förfies / aff det Naffn / oc Dan-
markis Marst / oc öfuerste Krigs Förfie til
Land oc Vand / met sin Euilling Broders Hec
Esbern Snaris Herrekomst / oc mectige Adelig
Stamme: Saa viit som mand kand vdi Sore
Gloster aff Boger / Dreffue / Priuilegier / Scritti /
Malning / Antiquiteeter forfare oc vdlede / met
deris Herresiams Baben / oc ny Baben
dennem tillagd aff astillige Aarsa-
ger / findis her efter kortelig oc
ordentlig anteg-
net.

*In memoria eterna erit iustus, ab
auditione mala non timet :*
Psal. ill.

A

Dm

Om Her Slau/oc hans Aftkom.

SEn fyrste Mand aff den-
ne Slect finde wi at være Her
Slau/en Dansk Hedning/me-
get ypperlig. Om hans Herre
komst/haffuer været aff Slauen/ eller oc noget
besynderligt selfs imod de Selauonier bedress-
uit/ oc der aff sanget det Naffn / eller hans
Forsædre saadant giort haffuer/ finder wi in-
tet visi om bescreffuit. Dog det siunis icke at
haffue været enten hans rette Naffn: Thi der
er ingen aff hans Aftkom met det Naffn op-
neffnd/ Oc en heller hans Adels Naffn: For-
di ingen behulde samme Naffn effter hannem.
Men det Naffn elste hand meget/ som siden
gissues tilkende. Denneypper Danske Hed-
ning oc Herre / bygde Slagsby/ Slagsboe/
Slagslille ved Sore Closter. Aff hannem
haffuer der mange Byer/ Steder oc Skovve
sit naffn i Danmark / oc besynderlig her vdi
Sicland. Hand ligger begraafuit vdi en Høj
hoss sin By Slagsby / som nu kallis Sla-
gels,

Hand

Hand haffde thu Sonner / Zocke / eller
Tzcke / eller Tzge : (thi saadan Nassin findis
atskillige screffne) **O**c Autho eller Outhe.
Om dennem tales hoff *Saxonem Grammaticum*
vdi den Tiende Bog.

Zocke kaltis Erhylle / bleff ypperlig / oc
vaar den fôrste Christne Mand i Danmark
aff det Sleet / oc leffde i Konning Haralds
Blaatands (hues banehand ocsaa bleff) oc
Konning Suends tid / der de regerede Dan-
mark oc mange andre Riger oc Forsiedømme.
Huem mere vil om hans underlige gierninger
oc frijt Adels Mod vide / oc huor for hand oc
kalledis Zocke styrter / kand læse *Saxonem*.

Samme Zocke haffde tre Sonner : Den
Fôrste hed Autbo. Hand bleff slagen aff de
Vender imellem Laaland oc Falsier / Huor-
for der kom Krig imellem Danmark oc de
Vender / som *Saxo Grammaticus* figer i sin
Tolfsie Bog : Rege 73.

Den anden Son hed Othingfar Biscop
i Ribe / en hederlig oc rund Herre.

Den Tredie Son hed Herr Skalm
Candidus, Retsindig eller Huide / enten for
hand elskte Religionen rettelig / eller for sin
fromme oprictigheds skyld. Denne vaar Bi-
scop

kop Absolons oc Herr Esbern Snaris Fader
Fader. Hand vaar oesaa Sancti Knuds Her-
tugis opfoder oc Tuetemester/ *Saxo Gramma-
ticus lib: 13. Rege 74.* Oc vaar Herre offuer
Lante Rhen/ *Saxo lib. 14. Rege 79.* Oc haff-
de it merkeligt FromMands oc Herris rykte/
der oc hoss alle Folke.

Herre Skalm Huides Aff- komst oc Baben.

Dette Babens Farffue.

Det gffuerste feld Huid/ det andet Blaet/ och saa
freindels ned at: Hieget Hennu/ oc fuglen
Hund. Deus

Denne Skalm haffde Sire Sonner/
oc trende Døttere.

Sonnerne hede Herr Tocke eller Thye
Skalmson / Ebbe Skalmsen / Herr Affer
Skalmsen som kaltis Herr Affer Røg / oc
Sune Skalmsen / eller Sune Huidte / om
huilke Saxo lib: 14. Rege 75. oc taler.

Døtterne hede Cecile aff Burg / som nu
kaldis Petersburg / oc er næste Landsby Nor-
den fra Sore Glosier : Oc Mogga / som eff-
ter sin salige Hosbondis død bleff Nunne vdi
vor Frue Glosier i Roskild / oc bleff der død vdi
it Gudeligt Penitentzis leffnet. Den Tredie
Daatter hed Margrete / døde oc en Nunne
i Roskild.

Disse Brodre betenkte oc samtyckte at
bygge et Glosier paa deris egen grund oc Gods /
Gud til øre / Religionen til forbedring oc beskyr-
ekelse / oc Fattige til daglige hielp : Men Tocke
døde før Bygningen begyntes / oc gaff dog til
samme sted halff sin Hoffuelod vdi Jorlund /
Gienislof lille / Groes Nosse oc Hagedrops
ore : Oc til Stedsens Bygning antuordede
hand sin trofaste Broder Affer Røg / Sexten
March purt Guld hemmelige / Oc hand døde
A iii saa /

paa / oc bleff begraffuit i Sienisløff Capel / som
vaar begynt at være en Kircke. Oc siden bleff
hans Legeme / effter gamle Patriarchers oc
Christines vaane / met sine Forældris oc Slec-
tis Been / hensfort oc begraffuet (effter Sore
Glostiers Kircke vaar bygget) vdi Sore Glo-
stiers Kircke / som deris begraffuelser endnu
findis / oc nogle Graffuer Schriffter oc støne
Vers / som *Saxo Grammaticus* haffuer giort /
oc andre fine Lærde Mend / oc findis i Glo-
stiers gamle Pergamentz Bøger / giffuer tilkien-
de / oc burde vel at gemmis / oc i Historier an-
tegnes / som i sin tid met Guds hielp / vel stee-
land.

De andre Brødre / Ebbe oc Aßer / besyn-
derlige funderit samme Glosier paa en Ø hed
Sors / eller Sporo. Thi tuende Sør (som
ere Søresø oc Tuollesø) giøre denne Ø. Oc
vaar samme Ø Aßer Røgs Arffue oc Aß-
uels Gaard / dog der end vaar paa samme Ø
en Gaard hed Heglinge / som den Mose ved
Petersburg haffuer sit Næssn aff. Oc er der
icke mere ret Fersel til Sore Glosier for samme
Søers skyld / end aff de tuende gjorde Dam-
me oc Broer : Den østre kallis Bolbroe / Den
Nordøste kaldis Heglebroe / oc nu Petersburgs
Dam /

Dam / oc indelucker samme stonne Ø / som er
sten met Fiskerj / Agger / Eng / Skov / oc alt
Fructbarlighed / som alle vel ved. Samme
Nielands Ø / er sielden at finde / ictke stor-
re oc stønnere / som meget kunde vel talis em.
Dog paa denne tid lader ieg det fare.

Disse forneffnde Brodre bygde først en
liden Steen Happel til Glosfers begyndelse / oc
er det store gamle Port Huus / som endnu staar
for Sore Glosfer / vdi hulcket Happellen oc
findis ydersie ved den østre part aff Porten /
paa den Nordeste side / vden for som Porten
henger. Oc der bleff sat en Mand ind i Glo-
sferit / som skulde være Forstander / kom fra
Otthensee i Hyn / hed Broder Thomas oc vaar
wtro : Oc det Guld Tocke antuordet sin Bro-
der Aßer / antuordet Aßer sin Broder Ebbe /
oc Ebbe antuordet Forstanderen Prior Thomas
det / oc hand lidet eller intet forbedret Steden
der met / vaar ictke trofasi / en heller hans eff-
terkommere Broder Iordanus, som kom fra
Ringsted Glosfer did / oc en heller Broder Ro-
bert / som kom fra Suerig hid / til Biscop Ab-
solons oc Herr Esbern Enaris tid / at de op-
uxorte oc bleffue merkelige Herrer oc meetige
Mænd / da forinerdis ictke Sore Glosfer noget
mer.

merkeligt met Gods eller god tilsium: Oc der
saare beregnis ict deris Forældre for de visse
Fundatores, Eller disse Formend oc Forstandere
for Sore Glosiers Forstandere vdi voris Bø-
ger/ Tæfler oc Historier.

Her Tocke Skialmsøns Aftkom.

Herr Tocke Skialmson haffde tuende Hø-
stiruer/ den ene efter den andens Dod.

Den Første hed Regnild: Den Anden
Gytthe. Hand afflede Tre Spinner oc en
Daatter met hende.

Spinnerne hede Styge/ Skialm Banus,
oc Gert. Daatteren hed Ingefrid.

Styge haffde en Hustru hed Chrißina/
oc afflede Tre Spinner: Tocke/ Alage oc Iuris
met hende.

Tocke haffde en Daatter hed ocsaa Chri-
stina/ oc hand bleff sielss siden Prouesi i Ros-
sild.

Juris .

Dette Babens Farffue.

Det gammel feld Gul oc Grenene blea.

Juris Stngsens Hustru hed Margret.
Skalm Banus, Stngs Broder/hafde
fire Sonner. Petrus, den Forste vaar Biscop
vdi Rostild. Den Anden hed Stnge Huidte.
Den Tredie Niels. Den Fierde Skalm Little.
Det tre Døttere/ Cecilia/ Ingefrid/ oc Gytthe.
Cecilia Torberns Hustru/sødde Iohannes
Grand / Prouti i Rostild først / oc siden Er-
chibiscop. Siden eftir Torberns hendiis Hos-
bunds død/fick hun til Ete Oluff Tockeson.
B **Inge**

Ingefrid den anden Søster / fick N. Møgensøn.

Gythe den Tredie Syster / fick Esbern Karløn / oc fødde Ingefrid / *Iohannus Vagen-*
sens Husfrue. Den Anden Syster vaar
Niels Knudsons Husfru aff Skaane.

Den tredie vaar Peter Huittinghs Husfru:
Om dem talis inter mere nu om i vore Bøger /
oc anden schrifft / som merkeligt er / vden lidet
hoss Herr Affer Røg / om de Huittinger.

G. Lockøn.

Det første Feld Gult / Det andet det hoff Blaant /
det middelste Feld Røt / næst neden for det syde
ste Feld Blaant / Det ander det hoff Gult.

Gert den Tredie Stygs Broder / haffde
en Son hed Absolon. Denne Absolons Son
hed Niels / oc Nielsis Hustru hed Maren /
Anno domini 1300.

Ingefrid Toxis Daatter Stygs Sy-
ster / fodde ved sin Husbunde Tocke Pust.

Tocke Pustis Hustru hed Gunild. Hand
afflede en Daatter met hende / hed Gyttha.
Samme Gyttha haffde met sin Husbunde fire
Sønner / Niels / Stygh / oc end en hed Niels /
døde *Anno 1300*. Den Fierde Sons naffn er
icke bescrevne / men hans Sønner optegnes /
som heder / Petrus Vethus Trugotus Prouist
i Lund / oc Niels Ranilde. Petrus vethus haff-
de tho Sønner oc tre Døttere / om hvilke skal
strax videre tales hoff Ebbe Sunesøns Daat-
ter.

Herr Ebbe Skialmsøns Afftom.

Eller Ebbe Skialmsøn den anden Skialm-
huides Søn / vaar oc en veldig Herre /
oc meget actet vdi Kong Suends tid. Hand
vaar Høfsluizmand offuer Roskild / effter at
Bij Kong

Kong Suend haffde den først besæt met Vold
oc Graffuer. *Saxo Grammat: lib: 14. Rege 76.*
Saa at der oe talis aff Kongen self om hans
død oc hederlig begravfuelle. Samme Herr
Ebbe haffde met sin Hustru Frue Regnild tre
Sønner / Sune Ebbeson / Tocke Ebbeson / oc
Peder Ebbeson / oc en Daatter hed Gytthe /
fick Oluff Glugh / om huilken skal siden ta-
lis.

Sune Ebbeson aff Knadorp / afflede met
sin Hustru Cecilia / siu Sønner oc en Daat-
ter. Sønnerne hede Peder / Anders / Tor-
bern / Lauritz / Iohannes, Jacob oc Ebbe / Daat-
teren hed Margret. (De somme meener end
en Daatter hed Cecilia / oc fick Peder Tostien-
son aff Petersburg. Der om skal siden videre
tales i Sune Skalmsons Historie.)

Om denne Sune Ebbeson taler Saxo,
lib: 14. Rege 76. Oc i Kong Valdemars tid/
Rege 79.

Peder Suneson kaltis senior, oc bleff
Biscop i Roskild nest effter Biscop Absolon Af-
ser Røgs Son / som siden videlig skal anteg-
nes / for hues ære skuld denne gantste Scritte
er begynt oc optegnet.

Anders

A. Archie:

Dette Babens Farffue.

Det offuerste Feld Blaa/det næste Gul/oc sia fremst
delis ned ar.

Unders Suneson / vaar Doctor Theolo-
gie, en merckelig Lerd Mand / oc bleff Erchi-
biscop vdi Lund / nest effter Biscop Absolon,
om huilcken Saxo taler i sin Fortale offuer vor
Danske Krønike / oc hand screff Hexameron
versibus, som findis i Rostild Bibliotheca, oc
anden sieds.

Lauris/ Jacob / oc Ebbe/ bleffue slagen
ved Leime vdi Guerrig / der de Krigede vor

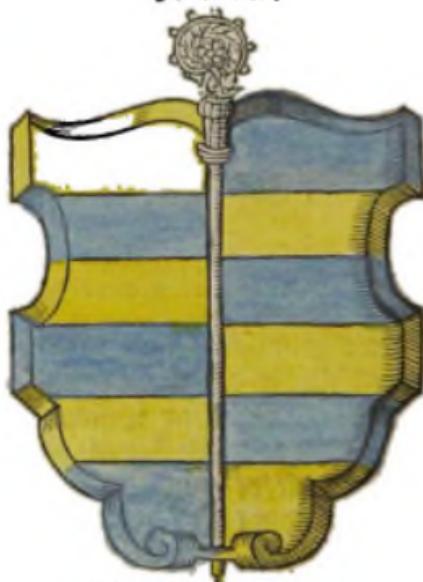
VIII

Succ.

Suerkin deris Suoger i Suerig (som siden
stal omtalis) vdi Konning Valdemars/ den
Andens tid/ Anno 1208.

Jacob Sunesen afflede met sin Husiru
Frue Estrit / tho Sonner / oc en Daatter.
Den Første hed Iohannes. Den Anderen hed
Petrus Junior, oc bleff en veldig Biscop.

P. Junior.

Dette Babens Farffue.

Det giffuerste Feld paa den venstre side Staffuen Blaa/ Det
Ander Gul oc saa fremdelis ned at. Paa den høyre side
Staffuen det 1, Gult/ det 2, Blaant/ oc saa fremdelis.

Daatteren hed Inger / oc bleff Styrh
Marstalcks Husiru / som kaltis / Marstigh.
Iohannes Suneson Marstalck / døde til
Jerusalem, haffde en Son hed Iohannes Little / oc
en Daatter hed Cecilia.

Denne Cecilie bleff ypperlig gifft / oc fikk
Gressue Niels aff Halland.

N. Gressue til Halland.

Dette Dabens Farffut.
Armen Gul / Selbet Rødt / oc Griffuen Gul.

Dr

De afflede de tre Sønner / oc tho Døtre.
Sønnerne hede Niels / Anders / oc Jacob
Paars Grefuer alle. Døtterne hede Alhed /
Niels Tostesøns Hustru / oc den anden hed
oc Cecilie.

Ebbe Suneson som oc bleff slagen i
Suerrig / haffde tho Sønner / oc sin Døtre.
Sønnerne hede Iohannes oc Peder. Døtterne
Christina, Benedicta, Catharina, Cecilia.
Den Semte er icke naffn hoss / men alene paa
hendis Alfttom.

Peder Ebbesøns Hustru hed Inger.
Hand afflede met hende tho Sønner / Torbern
oc Peder / oc en Daatter hed Cecilie som vaar
Absolons Hustru.

Christina den førstie Ebbe Sunesøns
Daatter / fik Harald Marstalc / oc afflede
Oluff Little.

Benedicta den anden Daatter vaar den
vngie Konning aff Suerrig Suerkins Hu-
stru. Hand afflede met hende Thuse Suer-
kinsen (hues Hustru hed Inger Peder Kols
Daatter) Oc en Daatter hed Helena, som
haffde met sin Hosbunde tho Døttere / hede
Benedicta og Catharina.

Den

Den Tredie Syster hed Catharina, Pe-
der Jacobsens Hustru.

Den Fierde Syster Cecilia fick Jon Rey-
mansen / afflede en Son hed Jon Little / oc en
Daatter hed oc Cecilie.

Jon Little haffde tho Sonner / Torbern
oc Peder / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Cecilia Jon Lyles Syster / fick Peder
Vetter (om huilcken bleff noget rort tilforne
hoss Ingefrid Eockes Daatter) Hand haff-
de tho Sonner / Anders oc Jens / octre Døt-
tere.

Elizabeth vaar en Nunne. Den anden
Syster hed Christina, Ingemar Hiortis Hu-
stru / om huilcken strax skal tales.

Den Tredie vaar Gythe/ Anders Niels-
sens Hustru. Denne Gythe haffde tho Dø-
tere. Den ene fick Absalon Niellson. Den
Anden Niels Ranneson / om huilcken der ta-
les hoss Aßers Skialms Huides / den tredie
Sons Aßkom.

Den Femte Syster bleff ypperlig gifte/
fick Gressue Ingelbret / haffde tre Døttere/
Thue Hiortis Hustru / Øffue Drostis Mo-
der / oc Cecilia Vagn Karlens Hustru,

Thue Hiort met sin Hustru / Greffue
Ingelbrets Daatter / afflede Niels Hiort/
oc en Daatter Sophia, Knud Saporns Hu-
stru. Nielsis Son hed Inguor Hiort. Den-
ne Inguor Hiort haffde tho Sonner / oc en
Daatter. Sonnerne hede Jacob Inguor-
son / oc Alugo Inguorsøn. Daatteren haff-
de Oluff Jenson aff Thiustofft/ oc fødde en
Son hed Jens Oluffson.

Den Aanden Greffue Ingelbrets Daat-
ter/ vaar Øffue Drosius Mover / oc siden
fick Iohannes Nielsson/ som afflede Niels Jo-
hansen.

Den Tredie Daatter Greffue Ingel-
brets/ hed Cecilia, Vagen Karlsons Hustru.
Hand afflede met hende Niels Vagenson/
Catharine Truten Pedersøns Hustru/ oc Ge-
stilie Jon Andersøns Hustru.

Tocke Ebbeson/ Ebbe Skalmsons den
Aanden Son/ Sunes Broder/ afflede Styg
Gallen. Denne Styg Gallen haffde tho
Sonner / Niels oc Juris/ oc en Daatter
hed Margret/ Jens Gunnisons Hustru.

Niels Stygsen bleff en Biscop.

Juris

I. Stygßen.

Dette Babens Farffue.

Det øverste felt Rødt Det nederste Blaet oc
Fuglen hvid.

Juris Styggen afflede Sem Sonner/
mee sin Hustru Christina, Niels/ Peder/
Tocke/ Iohannes pe Styg/ oc en Daatter hed
Christina.

Sif

Niels

N. Juris.

Dette Babens Farffue.
Selver Gult/ oc Blodken blaas.

Niels Jurisson vaar en merckelig Gan-
nick vdi Roskild Domkircke.

Margret Stng Gallens Daatter/ fød-
de en Son hed Gummie/ oc tuende Dottere:
Den ene hed Catharina Anders Pedersons
Husfrau. Den anden Christina Niels Tocke-
sons Husfrau. Hand forde det Hiortewigel
som siden findis hoss Oluff Glugh.

Denne

Denne *Christina*, fodde fire Døttere/
Ossa / Stij Marshalcks Hustru.

Den Anderen Daatter vaar Oluff Ta-
gensens Hustru.

Den Tredie / Torbern Jensens Hustru.

Den Fierde Niels Lendis Hustru/ som
afflede methende Anders Stisons Hustru.

Denne Anders Stisons Hustru fick en
Daatter hed *Sophia*: Hun fodde ved sin
Hosbunde tre Døttere/ Margret Jens Mi-
chelsens Hustru/ *Christina* Effuert Malte-
ckes Hustru/ oe en hed *Sophia*.

Peder Ebbeson / Ebbe Skialmsons den
tredie Son aff Knadorp / hans Hustru hed
Inger. Hans Baben findis oesaa hoss oss/
dog noget forbedret/ som er snart at besee.

P: Ebbesøn.

Dette Dabens Garffue.

Det gryverste Feld Blaet / det ander Gult oc saa
fremdels ned ar.

Gytthe Ebbe Skialmsens Daatter /
deris Syster fikt Oluff Glug / aff huilken
Der er meget spon Herrefomst.

Hand

O: Blug.

Dette Babens Farffue.
Feldet Blaat / Tacerne Gule oc Loddene Gule.

Hand afflede met hende otte Sonner / oc
tho Døttere / men Sonnerne forde ick alle it
Baben. Sonnerne hede Gunnim / Affer /
Ebbe / Niels / Jacob / Hemming / Lauris / oc
Ingior. Døtterne hede Margree / Den an-
den vaar Suerkins Hustru / som for bleff no-
get omtalet.

Gunnim

Gumme Glug hans Hustru hed *Christina*, haffde en Søn hed Oluff Gummesen.
Den anden Broder hed Affer Glug/
Hans Hustru hed *Iuliana*, oc hans Søn hed
Saxo.

Affer. *Saxo*.

Dette Dabens Farffue.
Seldet Blaa/ det middel Feld Gul.

Denne Saxonis Søn hed *Iohannes*, *Iohannus* Søn hed *Peder Jensen*.

Den

Den Tredie Broder hed Ebbe Glug aff Hassledorp/vaar offuerste Feltherre vdi Suer-
rig/ der Suerchin vant Suerrig / oc bleff der
slagen paa Leene (dog at saa mange som aff
denne Herrestamme der bleff slagen / bleffue
hiemfert oc vdi Sore Klosters Kircke begraff-
ne.) Samme Ebbes Hustru hed Cecilie/ oc
de haffde en Son hed Oluff *Pincerna Val-*
demari secundus, aff Bauelse. Denne Oluff
Kongens Skenk / haffde tuende Hustruer/
den ene effter den andens dod/ Margret/ oc
Sophia Holmgres Daatter/ de afflede Fem
Spønner oc en Daatter. Sonnerne hede
Magister Petrus, Iohannes Oluffson / Jacob
Oluffson / Hemming Oluffson / oc Anders
Oluffson: Daatteren hed Margret.

Jacob Oluffsen haffde en Son hed An-
ders. Om de andre Brodre findis intet be-
scressuen besynderligt/ vden at Anders Oluff-
son kaltis oc *Pincerna aff Liustosse*. Hand
vaar den sidste Mand aff all denne Herre-
stamme / der vaar paa Suerdfiden. Hand
haffde met sin Hustru Anders Andersson/
som kaltis Little/ oc Iohannes Andersson/ dog
de bleffue boridpde ved Christi Aars Alder
1434.

Margret deris Syster Oluff Pincerne
Dratter / vaar først Toctis Hustru / oc fied
saa Grefue Ernst aff Glytten / oc fædde ved
sine Hosbunder / Oluff Tocheson / Niels / An-
ders / Grefue Henrick / Cecillie Toctes Daar-
ter / oc Rycklyze.

E. G. z. Glytis:

Dette Vabens Farffue.
Grouen Gul / Fjeldet Blaa / oc Lyven Gul.

Oluff

Oluff Tockeson haffde tho Spinner / Io-
hannes og Andreas, or en Daatter hed Mar-
gret.

Gecille Tockesdaatter fik Anders Niel-
sen / hucis Baben er her hoff sat.

✓ Nielsen.

Dette Babens Farffue.

Selvet Bæt / den middel gang huld / og Blaerne
Brune.

Ryckiske haffde en Daatter hed Ingefrid /
or fik Lawe Augeson / ved Anno 1332.

D II Den

Den Sierde Oluff Glugs Son/ hed
Niels Glug. Hand haffde en Son hed os
Niels. Denne Niels haffde en Son hed Pe-
der Nielsson/ os en hede Hening lict.

Den Femte Son hed Jacob Glug / os
forde saadant Baben som her hoss sat er.

I. Glug.

Dette Babens Farffule.
Selvet Gul/ Viield'en oc de tre Sparte Blaa/ pas
Gul selder.

Den

Den Siette Son hed Hemming Glug/
afflede tre Spnner / Jon Hemmingson / Es-
child oc Niels : oc en Daatter hed Margret.
Jon Hemmingson haffde en Hustru hed *Lares*.

Eschild Hemmingson kaltis Snubbe/
oc førde it besynderligt Baben. At Snubbe
Kaarss haffuer naffn aff hannem/meenis aff
mange.

E. S.

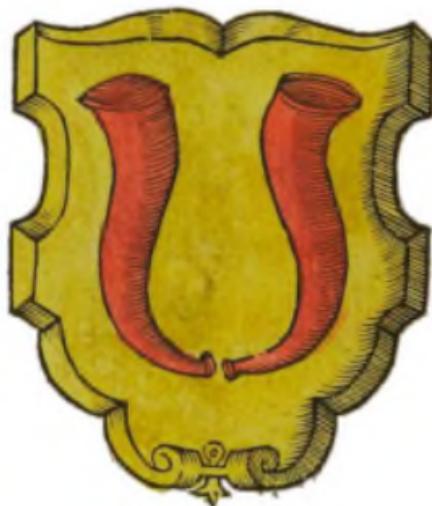

Dette Babens Farffue.

Det giffuerste Feld Gul / det andet blaas / Det midt
deliste Feld Gul / det nederste Blaa / Orns
gangene skulle vase hvide.
D. us. Eschild

Eshild Hemmingsøn haffde en Søn hed
Niels Drucken / oc forde oc it Baben besynderligt fra sine Forfædre / som her er høst tegnet.

N. D.

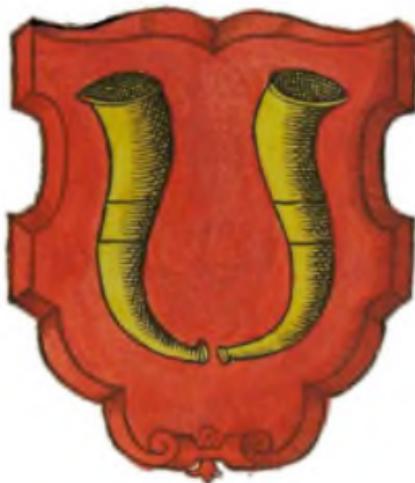
Dette Babens Farffue.

Seldest Gul / oc Hornene røde.

Oc en anden Søn hed oc Eshild Snubbe / oc forde oc it besynderligt Baben / som oc her næst efterfølger.

Niels

E. S. L.

Dette Vabens Farffue.

Selvet Rødt / oc Hornene Gule.

Niels Hemmingson Hemming Glugs
Søn / kaltis oc Niels Drucken / oc syrde oc
saadant Vaben som det til hører / oc er noget
forbedret / som her effter staar.

Den

N. H. D.

Dette Babens Farffue.

Seldet Blaa/ Hornene røde/ oc Begeget hvid.

Den Siuffuende Broder hed Lauris
Glug/ bleff oc slagen met andre sine Bro-
dre i Suerrig/ der de krigede for Suerckin/ Re-
genter vdi Suerrig/ som vaar deris Suoger/
oc haffde deris Cyster/ som de vndsette met it
merckeligt oc drabeligt tall Krigs Folck/ oc dro-
ge selff met.

Den

Den ottende Broder hed Inguor Glug/
oc forde saadant it Baben.

I. G.

Dette Babens Garffue.
Selver Gul oc Löwen Röd.

Hand afflede tho Sonner / Jacob oc Es-
bern Visse. Esbern Visse haffde en Son hed
Ebbe Søer.

Margret den anden / disse otte Brodris
Syster aff Bauelse / haffde tho Sonner /
Euli

Tuli Boesen / oc Oluff Tageson. Tules
Son hed Peder/hans Daatter *Sophia*, oc den
anden Daatter hed Cecilie / *Iohannes Mar-*
suins Hustru aff Suserop. Hues Daatter
ligger oc begraffuet i Sore Glosier met de an-
dre Forsædre/ som Tasslen paa de der ere be-
graffne giffuer tilkende : Demaa stee/ en an-
den tid skal antegnis.

Margret / Sune Skialmsøns Daat-
ter / fornennede siu merckelig Herr Sunes
Sommers Sysier / haffde tho Sonner oc en
Daatter. Sonnerne hede Peder/ Sune: oc
Daatteren hed Cecilie.

Peder afflede en Son hed Niels Peder-
sen. Samme Niels haffde fire Spønner/ Ja-
cob/ Stig/ Peder/ Anders.

Cecilie/ ved Herr Erland / afflede Jens
Erlandsøn / Anders / Niels oc Jacob / som
vaar Erchibiscop.

Jens Erlandsøn/ haffde Jacob Jenson/
Anders Jenson: oc en Daatter hed Cecilie/
hvis Dagitter kaldis *Sophia*.

Herr

Herr Aſſer Røgs Aſſ.
komſt.

Den Tredie Son Herr Etialm Hui-
des/ hed Aſſer Etialmſon/heller Aſſer
Røg/ boede vdi ſteinſloffſlille vdi Eore Bir-
cke/ nu Norden fra Kirken/ oc loed Kirken
der bygge met tho Taarne paa/ aſſ denne Aar-
ſage. For hand fick ſamme Kirkes Bygning
fuldende / drog hand met de andre ſine Elec-
tinger i Leyde / at trige for deris Suager
Suerckin i Sueſtrig/ ſom for bleff ſagd. Oc
der hand aſſtog/ vaar hans Frue Fructſom-
melig/ befalet hende dog ſamme Bygning met
ſaadanne Ord / at fick hun en Son/ ſkulde
hun ſette it Taarn paa Kirken/ men fick hun
en Daatter/ ſkulde Kirken vere ſlet fullede.
Oc der hendis tid kom / ſodde hun tho Son-
ner/ Esbern Snare/ oc Bifcop Absolon, oc lod
ſaa bygge tho Taarne paa ſamme Kirke/
ſom min ſalige Formand Abbet Oluff Rarſe-
moſe (effter noget aſſ det ene nederſald) lod gi-
re it aſſ/ Anno domini 1561. Men hoff Saxonem
anderledis taler Dumbar Ryelender til Abe-
ſolonen Erchibifcop / oc ſiger hans Broder
Esbern at være eldre i Aar end Bifpen. Maa
E II ſte det

Sle det siuntis saa/ eller hannem vaar saa
ret/ eller gietter saadant. Thi Bispen vaar
rajet slet/ oc forde ickē stæg / eller hand taler
ickē om Esvern Snare der i det sted.

Gornessnde Affer Røgs Hustru hed In-
ge hand afflede niet hende disse Twillinge Bro-
dre/ Esvern oc Absolon, oc en Daatter hed In-
gesfrid.

Absolon Hvide eller Røg/ bleff Biscop
vdi Roskild forst vdi tiue Aar. Oc siden Er-
chibiscop vdi Lund / oc haffde begge Biscops
Stigterne i 23. Aar tilsammen/ belff der nod
til effter Erchibiscops Eschilda's tid / som drog
vden Lands til Glareuall til S. Bernhardum
at leffue hoss hannem / som hoss sin gamle soci-
um studiorum, som oesa Saxo oc andre Histo-
rier gissuer tilkiende.

Samme Absolon, vaar en merckelig/ her-
lig/ dapper Mand / oc vaar Kong Valde-
mars den forstes ass det Næfn/ Krigsoffuer-
sie oc Hoffuijzman baade til Land oc Vand /
oc meget nassfkundigt bedress/ som i Chroni-
cker ickē bor at forgættis / oc en heller *Saxo*
lib: II. Rege 77. besynderlig forglemte. Hand
førde sit eget Vaben/ som het effter staar.

Och

Dette Babens Farfue.
Selvet Blaa / Hjorten Gul / Tæerne Rose / oc
Stiernerne Gule.

Och saa vel som hans Broder Herr Es-
tern Snare / vaar højperlig / i mange danske
Kongers tid / oc de vaare allestedts i det høj-
peste spil / oc Regerede oc raadde vel / baade til
Guds ære / oc i Lande oc Rigets besilling.

Disse mercelige Herrer oc tuilling Brø-
dre / efter deris Faders og Faderbroders død /
bygde Sore Kloster met Kircken oc anden ston
E iiiij Wyg-

Bygning/ oc hialp til at Glosierit skulde blif-
ue ad oc forbedris/ Anno dominij 1161. Gaff
der meget skont oc velbelehligt Gods til/oc fly-
de mange Privilegier hoff Passuer / Konger /
Herrer / Forster oc Praelater, oc forbedret Ste-
den oc Godset met all Gudfrygtige oc flittelige
tilsum.

Absalon bygde oisaa forst Kiebenhaffn
oc Slottet/ som hand kallede Axeluold. Hand
døde den 21. Martij, som er S. Benedictj dag
Anno dominij 1181. Dog somme setter met
sandhed lengre frem / 1201. Hans oc man-
ges aff samme Herrestammes Epitaphia oc
Graffsritter findis i Sore Glosiers Kircke/
oc i Boger/ som ere en part scressuen aff Saxo-
ne Grammatico, en part aff andre sine Værde
Mend/ som maa ske/ kand enten her antegnes
i denne Scriptt/ eller andensteds.

Herr Esbern Snare Biscopens Bro-
der/ om huilken Saxo oc taler lib: 14. Rege 76.
i Komming Valdemar/ tid oc Historie: Det
vore gamle Daniske Viser/ met all ære oc roess/
i Danmarkis Riges besilling til Island oc
andensteds/ vaar en merckelig god duelig Ri-
gens Mand. Hand haffdet rende Husstruk
esther hin anden / Huluefrid / Ingeborge / oc
Hele-

Helena. Denne vaar Hertug Gottorms
Daatter. Hand afflede met sine Hustruer
Tre Sonner / Absolon, Iohannes oc Niels. De
tho Døttere / Cecilie oc Ingeborg.

Dette Vabens Farffue.

Sedet paa den venstre side Blaa/ paa den høyre
side Rød/ det nederste feld Rød/ det øverst
der høff Blaa/oc Klossuen Gul.

Absolon, Esbern Snaris Søn/ kaltis
Bellus, Belus/ Belg eller Geed: døde Anno do-
minij 1232.

Iohannes

Johannes Esbernson/ vaar Ronning Valdemari secundi Marstald. Hans Hustru hed Ethle eller Edle/ hun haffde en Son ved Ulster Julisen efter Johannes Esbernsons død/ aff Lundforlund i Sieland/ ved Antuorschow. Hendis fordum Hosbunde hed Niels Koram/ oc en Daatter hed Julianæ. Detis Fæderne Baben er her ic antegnet.

A. L.

Dette Babens Farffue.

Selvet paa den venstre side Blaa/ paa den høysre side Rød/ det nederste Held Gul/ oc Sparren hvid. Julianæ

Iuliana fick Jacob Hassue aff Elaane/
oc er i Sore oc begraffuen.

Niels Esbernsøn kaltis Mule / oc vaar
Konning Valdemar Staldmester. Hans
Hustru hed Margret (Hand asslede en Son
hed Esbern Snorling) Oc forde saadant ut
Baben som her hoss staar,

N. E.

Dette Babens Garffue.

Seldet paa den venstre side Röd / och enigen Gul :
paa den höyre side / det förste feld Blaa / det
andet Gul / och saa framblös ned at,

G

Grisse

Cecilie Esbern Snaris ene Daatter/
haffde Oluff Graa aff Verstess.

O. G.

Dette Dabens Farffst.

Selbet paa den venstre side Rød / paa den høyre
side/ Spærrene Gule/ oc Selber Blaa.

De haffde tho Spnner / Iohannes Ole-
son / oc Anders Graa. Anders Graa haff-
de en Søn hed Absolon, oc en Daatter fick en
hed Knud / etc. Knud afflede en Søn hed An-
ders

ders Knudson / oc tuende Døttere / Ingebor-
ge Niels Palmesens / som kaltis Reff / Hu-
stru / oc Egle Illug Thomissens Hustru.

Ingeborge / hun Snaris den anden
Daatter / Peder Strangesen aff
Kallenborg / hun haffde tho Sonner /
Knud oc Anders / ot sex Døttere / Magga,
Margret / Elizabeth, Marina, Ingeborge / oc
en fisc Oluff N. som haffde hjemme til Ro-
sioet.

Knud bleff Hertug siden / oc en veldige
ypperlig Herre.

Anders / Peder Strangesens Son /
vaar Kongens Marskal Skenk. Hand
haffde tho Sonner / Anders Little / oc Iohannes
Little / oc en Daatter hed Ingeborge / hun fisc
Iohannes Huitting.

Dette Vabens Farffue.

Det øfuerste Feld paa den venstre side Rød/paa
den høyre side Grøn/ oc Vielcken Gul: det
nederste Feld paa den venstre side Grøn/paa
den høyre side Rød.

De haffde til sammen en Daatter hed Ma-
riana, vaar Niels Andersens Hustru.

Ingeborges Døttere aff Kallenborg/
Mogga or Margret/ vaaretho Nummer.

Den tredie Daatter fikk ved sin Hosvun-
de/ Niels Erlandsens Hustru. Denne Niels
Erland-

Erlandson haffde tho Sonner / Peder oc N.
oc en Daatter fick *Iohannes Ryting*.

Den Fierde Daatter hed *Marina*, oc
haffde met sin Hosbunde en Daatter/ hed
Margret. Denne Margret/ ved sin Hosbun-
de haffde en Son/ hed *Iohannes Pincerna*, oc en
Daatter hed oc *Mariana*.

Den Femte Daatter sagde ieg/ kom til
Rostock.

Den Siette Daatter hed *Ingeborge*/ oc
saa som hendis Moder / kom til stor ære/ fick
Greffue Ernst/ oc afflede tho Sonner: *Greff-
ue Albrecht*/ som haffde til sin Husiru *Esbren
Vagensons* Daatter/ oc *Greffue Gunner
søn Gerinus*, oc de haffde tho Døttre hede
Christina oc *Ingeborge*.

Greffue Albrechts Husiru hed *Cecilia Es-
bern Vagensons* Daatter/ som siden skal om-
tales.

Greffinde Ingeborge / haffde met sin
Hosbunde en Son hed *Herrich*: oc en Daat-
ter hed *Ingeborge*/ vaar en Nunne.

Ingesrid Affer Roggs Daatter/ *Bisrop
Absolons* Syster / hendis Hosbunde hed Pe-
der / *Saxo lib: 14. Rege 77.* Haffde tho
Sonner/*Affer* oc *Alexander*.

Om Alexander taler Saxo i sin 16. Bog
Rege 80. Oc hand vaar Krigsøffuerstie off-
uer de Staanlinger oc Siclandsfare / der de
Krigede imod de Vender.

Alexanders Husiru hed Margret / Hand
afflede met hende tre Sonner / Absolon Rod /
hues Baben her hoffstaar / Alexander oc Niels.

Dette Babens Farffue.
Det øverste Feld Gul / det nederste Feld Blaa/
Kronen Gul / oc gneuhuid,

Niels

Niels / som kaltis Falsier / vaar Stold-mester : haffde en Son hed Anders Nielsen / oc sem Dottore. Estrit vaar en Nunne / Gunild Loeke Pustis Hustru / som for bleff omtalet. Den Tredie vaar Ethg Huitis Hustru. Den Fierde / Niels Anderssons Hustru. Den Femte hed Elizabeth Iohannes Rannesons Hustru / oc de haffde en Son hed Ranne.

Sammme Ranne haffde tho Sønner / Iohannes Ranneson / oc Niels Ranneson : Om dem tilforn bleff noget omtalet.

Herr Sune Skalmsons Aftkom.

Den Fierde Skalm Huides Son / kaltis Sune Huitte / eller Sune Skalmson. Hans Hustru den første hed Cecilia, en ypperlig Frue / Oc den anden hed Inge. Hand haffde en Son hed Jon Gallen. Denne Jon Gallen / haffde en Daatter hed Cecile. Hun lod en Son efter sig som kaltis Iohannes Kaare / oc vaar her Abbet vdi Sore Kloster trende gang / sidste gang der alt Klosteret vaar affbrent vdi den Tiende Abbets tid / som hed Joseph (der da bleff affsat) Anno domini 1247-die

die Seruatij. Vide Catalogum Abbatum Sorensium.

Dette er om de fire Herr Skalm Huldes Sonner / som vaare Biscop Absolons oc Herr Esben Snaris Fader oc Faderbrødre.

Nu haffde denne samme Skalm en Daatter hed Cecilie (endog sommemeuner/ at denne Cecilie vaar Sunes Daatter/oc ikke hans Syster : see Saxonem lib : 14. Rege 76. Men mand skal giøre stillsmisse imellem Sune Skalmson/ oc Sune Ebbe Skalmisen) hun fik den strenge Herre Peder Tostenson aff Borg/ som siden kaltis Petersborg ved Sore Glosier. De samme Slot oc Hoff bleff øde lagt aff Kong Valdemaro (som vor danske Kro-nick paa Rym vdsat / giffuer tilkende) oc kom fra denne Slect til Sore Glosier / dog alting med Vold oc Mure sig giffuet tilkende. De afflede en Daatter hed Inger aff Petersborg. Inger haffde ved sin Hosbunde sex Sonner/ Carolus, Blff / Iohannes, Skalm / Peder oc Niels.

Carolus bleff en veldig Herre/ oc en Her-tug vdi Guerrig / oc førde saadant Baben som her efter staar.

Blffs

C. H. til SVER:

Dette Dabens Farffue.

Kronen Gul / Felde Blaa / och Siwlet Gul.

Ulfsz Husiru hed Vna, de haffde en
Søn hed Christianus.

Iohannes vaar Camerarius Regis Valdemarj.
Fra hannem scriffues at Petersborg
kom fra.

Ethalm vaar Biscop i Marhuss.
G Peder

Peder bleff oc Biscop i Aarhuss eftter sin
Broder Biscop Skalm/ oc førde dette Va-
ben/ som her staar hoff.

P. P.

Dette Babens Farfue.

Gelbet Blaa/ grnen Gul/ det første Taffl Rød det
nestre Gul/ saa det ere om det andet paa lengs-
den. Den anden Rad første Taffl Gul/ det
nestre Rød oc saa fremdelta. Den tredie Rad
første Taffl Rød/ neste Taffl Gul och saa
fremdelta.

Niels kaltis Vagensøn. Hand haffde
en Daatter hed Inger/ vel Ingeborg. Hun
vaar først Monsis Hustru/ oc siden fikk Greff
Ernst

Ernst aff Slicken haffde fire Sønner / Pe-
der Mønsen / Niels / Iohannes oc Laurenz.

Margret Ingers Daatter / haffde en
Søn hed Vagn Gallind. Danne Vagen
Gallind haffde iho Sønner / Iohannes Vagen-
son oc Esbern Vagenson / oc en Daatter Mar-
gret Juris Styrgsons.

Esbern Vagenson haffde en Daatter hed
Cecilie, sief Grefue Albret / Grefue Ernstis
Søn / som for bleff noget omtalet.

Vagensøns Vaben er dette.

Det øffuerste Feld Blaa / Det nederste Rø / Vin-
gen hvid / oc Glosfuen Gul.
O ij Dets

Ette er saa mange / fortelige
aff denne Herrestamme / som iesaa
lligen kunde vdelede. Oc finde wi den sidste
Mand paa Suerdsiden / at haffue været
Herr Anders Pincerna aff Thiustoffe / oc
vaar den ottende Mand fra Herr Slau. Oc
denne Herre gaff til Sore Glosier det Gods
vi haffuer vdi Stedstrup i Mierlossherrit/
for it Hundrit/ tredive oc otte Aar siden. De-
ris Baben oc Herre Skold findis vdi Sore
Glosiers Kircke bemalet. Men de paa Suerd-
siden vaare/ forde icke alle deris Fædrene Va-
ben. Men Kongerne foruende det effter deris
Mandelige dad oc gierning/vdi Krig oc anden
Rigens drabelige bestilling / heller ocsaa aff
anden Alrsage / enten gammel Sleet/ Byrd
oc Suagerstab: oc stundem aff vellyst eller
ringe Alrsag. Deris Adelstamme offte om-
uendis til Herrestamme/oc tit til høpermere el-
ler mindre effter deris duelighed/ hndist/ vdue-
lighed / eller wheld / Som Saxo Grammati-
cus i enden paa den siortende Bog
Rege 77. giffuer tilkende.

F I N I S.

At

At disse Blad skulde icke staa ledige/
haffuer leg antegnet de Herrers / Kongers/
Ferslers ee Ferslinders oc vngre Freideners Lig/
der ere begravne i Sore Closter / aff So-
re Closters Calendarij serfne
Beger.

1. Konning Christoffer Kong Valdemar
2. rj Fader / met sin Dronning Eufemia,
3. oc deris Son Hertug Erick / vduaald
Konning / sem dode til Kjil / oc bleff hid
ford / Anno Domini 1331.
4. Oc den vngre Hertug Valdemar deris
anden Son / som dode i Herredagen til
Rostock / oc bleff hid ford : Oc tuende de-
ris Dottere / Fricken Helwig / oc Frei-
cken Agnes.
5. Item, Hertug Albrecht / Konning Christoffers Broders eller Systers Son.
6. Item, Konning Valdemar den Fierde
Konning Christoffers Son / oc den veldige
Dronning Margretis Fader 1412.
(alij ponunt 1375.)
7. Item, Dronning Margret bleff her
først begravnuit / oc siden veldige hensford
til Roskild aff Biscop Peder : oc ligger
der begravuen.

10. Item, Konning Oluff / Kong Hagens
aff Norrig / oc Dronning Margrethe
Sen.
11. Item, Freicken Agna, Konning Ghri-
stoffers aff Beyern Sytier.
12. Item, Hertug Bert aff Suansburg.
13. Item, Gundegut / Hertuginde aff son-
dre Hydland / som døde i Nordrop.

Foruden mange drabelige Herrer / hues
naffn er scressuen i Liffssens Bog / oc aldrig
forglemmis. *Psal:* 111.

Men i huad sieder andre Konninger i Dan-
mark. Dronninger oc andre Hærster oc Førstinder ere
begravfne / oc deris døds Aar oc tid / met deris Graff-
scrisfier eller Epitaphys. vil ieg / om dette nu seckis / paa
en anden tid omscrissfue. Oc huis deris oc andre hy-
perlige Herrers / Edel Folcks / oc lærde Mends Graff-
scrisf der findis / da ocaa fortelige antegne. Men de
latine Epitaphia som findis i Sore Closter / vil ieg nu
alcniste her tillegge.

Disse

Disse effterscressne E P I T A P H I A
eller Graffscrifster / findis i Sore Glosier
paa latine Verss i Ghored / Kircken
oc Glosiers Boger.

SOnning Christophers / Konning Valdemarj Saders / Dronning Margretis OldeSaders / som met sin Dronning Eu-
femia oc deris vnge Herrer / Sonner Her-
tug Erick vduaald Ronge oc Hertug Val-
demar / oc tuende deris Dotter oc Fruek-
ner / liazet begraffuit i Ghored / vnder den
store Messing Graff: De der samme
Statte lig begraffning bleff en gang op-
loft / bleff deris Messing Epitaphia noget
split / oc disse synke Verss kand dog læsis
der paa endnu.

STemmate dignos, corde benignos, reḡ potentes.
Regia Reges, h̄ec tenet ædes morte ruent̄.

His decorus — — — — —
Qui Regno fuit heu proprio sine crimine pulsus
Alter ERICVS positus, Rex hic est filius — —
— — — cum mater pia, sua cui sociatur
Progenies: utinam requies sibi contribuatur
Victor clarus, sensu guaris frater ERICI

Rex

*Rex tumulum Patri^s ——————
— istum vult & Christum quomodo venerarj.*

Gronning Valdemar^j den Sierdis
Graffscrifte / som døde paa Gurre
Anno Domini 1375. oc bleff førsi
fort til Voringborrig oc begraff:
uit: Oc siden aff den Høyberønte veldige
Dronning Margret hans Daatter / bleff
fort til Sore Kloster / oc i Ghored fundis
hans sorte Marinorsiens oc huide Alle-
basters Graff som bleff meget i Greffuens
Seide fordærffuct.

VAlmarus Regum non infima gloria Danum,
Quem tenet extinctū constrūcta ex marmore tūba:
Eiectus Regno, magna virtute regressum
Obtinuit, pulso forti de finibus hoste
Holsato, Patrias arces, terramq. redemit
Expositam precio, senserunt Principis arma
Inuicti, gentes ponto terraq. dirempta
Vandalicæq. vrbes opibus faſtuq. superbæ
Onimum, tandem vitæ pertefus obiuit
Guræ. translatum recubat post funera corpus
Hoc tumulo Soræ, sed mens petit ardua Cælji
Fama solo remanet studijs celebranda nepotum.

C: M:

Roma

Norning Oluffs / Konning Ha-
gens Sons aff Norrig/ oc Dron-
ning Margretis aff Danmarks
Graffscrift. Met denne Herre oc
Konning/ kom det Konning Rige Norrig
vnder Danmarks Krone/ for 195. Aar/
siden dette Aar 1582.

OLAVS.

Ollustriſimæ triū Regnorum Boree
alium Reginæ Margaretæ filius, ex
Haquino Noruagiorum Rege genitus,
qui primum Noruagiae Regnum iure hereditario
ex morte patris obtinuit, regnante matre. Cum
vero defuncto Auo materno Valdemaro, & Ma-
ter in Daniam ob heroicas animi dotes reuocata
eſſet ad Imperium, preſtantissimæ Dominae Re-
ginæ beneficio, Danorum Rex in adolescentia, ac-
cepto à proceribus Regni iuramento designatur &
declaratur: quo facto, ubi Gerhardum Holsatiæ
Comitem, ex voluntate & consilio matris ac Pro-
cerum Regni, Ducem Regniq; Danici Vasallum
solenni ritu creauit. Paulo post immatura morte
ex hac vita euocatus, hic Sore inter Materni Pro-
aci & Aui tumbam sepultus est, Dignissimæ Do-
H mine

minæ matri Regine, utriusq; Regni Ius & im-
perium relinquens, Anno 1387.

D^Anica Noruago genuit me Margaris illa.
Quæ fuit Haquin*o* iuncta connubio.
Et Ius Noruagum, sed Danum gratia Regem
Signat, ubi fatis cum Patre, cedit Anus.
Sed mihi negat Regna mors immatura deinceps
Noruagia ut Dano pareat imperio
Et matris tanta regnantis laude, triumphus
In Succos, toto notior orbe foret. (dor)
Inter Anum & Proauum nunc Soræ corpore cono-
OLAVS, Cæli lumine mente tegor.
At qui me ob similes vultus se finxit eundem
Nutricis ludens arte doloq; meæ.
Falsterbodenſi cineres commisit arenæ
Supplicium in ficto corpore ut ignis agat.
I. B.

ALIVD IN MAR-
more.

H^Oc cubat OLAVI paruo sub marmore corpus
MARGARIDA Regis matre potente fati.
Hæres Regnum fuerat Princepsq; duorum
Heredem at fecit mors properata Poli.

Sues

Hves andre Strenge/ Edel og Hederlige
folcks Vig der ere begraffne i Sore Glo-
sters Ghor og Kircke/ og huo og huem for
Sore Closter haffuer saaresiaet/ og vareret
der Abbet i mange Hundrede Aar / fra
forsid det er stiftet til disse tider/ findis i den
Taffle der er i Ghoret opsat ved den Synde
side aff høye Altar / som teg icke paa
denne tid vil omtale. Men allerenste
Graffsritterne og Epitaphia paa Latine
antegne. De rette Fundatores findis her
for i min Scriptt.

Ien ret gammel Pergamens Bog/ som vaar i Sas-
cischen vaar dette Biscops Absolons Faders Bro-
ders / Herr Sune Skalmson og hans Frues/
Frue Ecclesies Epitaphium, som er Saxonia Gram-
matici dict og Vers.

Busta tegunt Cineres Sunonis Cecilięg
Quos mors seiunxit, fors combinauerat aque.
Vxoris decus ille fuit, decus illa maritj
Par decus amborum, generis par splendor auiti.
Strenua militiae virtus effulgit in illo,
Illa pudicitiae micuit signata sigillo.
Non haec tanta fuit nisi tanto coniuge digna.
Tantos tamē pares iunxit fortuna benigna.

Nu følger nogle Graffscrifster den
værdige og viderørmt og Maffinkundige Her-
ris Biscops Absolons/ Erchibiscops i Lund
og Biscops i Roskild/ som dode Anno Do-
minij 1201. 21. Martij, screffne aff Sa-
xone Grammatico, og andre Lær-
de Men.

E P I T A P H I V M P R A E D V L C I S
memoriae, ac cum omni reverentia nominandi
D. ABSOLONIS, quondam Archiepis-
copi Lundensis, & administratoris insignis
Ecclesiae Roschildensis, nec non & huius
loci fundatoris, sub hoc ligneo
Sarco tumulati.

Hoc ABSOLONEM tumulo post fata reclusit
Ultimus humanæ conditionis honos. (Etis
Hic primas, sua prima tenens, docet ultima cun-
Ingruere, & nullum posse manere diu.
Corpore nactus humum, lustrat spiramine Cælum,
In duo divisis, gaudet habere duo.
Pax patris, Patriæq; parens, hoc puluere pausat.
Certa salus populi, plebis opima quiete.
Virtutis specimen, Iusti pater, autor honesti;
Militiae robur, religionis apex.
Hostibus excidium, tutamen Ciubus, & quij
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.

AL IV D.

AB SOLON hic primas, spetiei iure secundus
Absolon, Ore Cato, probitate David Samuel re-
Curus & Auriga, Pater & patronus, Ouile
Et Pastor, pax & Patriæ Dux, legifer & lex,
Fortibus hic Samson, Salomo sapientibus, Abram
Iustis, peruersis Phinees, fuit anchora Danis.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, testatur gloria famæ.
Nunc pater emeritus, Danorum puluere pausat,
Terris stans fama, meritò cœlestibus astat.
S. G.

Item, AL IV D.

Pontificum exemplar, Doctorum norma virorum
Ecclesiæq; decus *AB SOLON* iste fuit.
Vnus erat pariter cleri, populq; patrumq;
Splendida firma, vigens, gema, coluna decus.
Inuicta mors, meliora magis, pulcherrima quig;
Ocius occidit, plus prætiosa premens.
Æquat honoris respectos, nec sit honor
Parcere parca, probans esse neceſſe mori
Omnia mortalis finit mortalia finis,
In cinerem redicens, quod fuit ante cinis.
Insignem pietate virum, mors abstulit ipfis.
E terris, ultra viuere negat finit.

*Legifero viduata tuo flens Dacia plora,
Præfulis ut pace potiatur Spiritus ora.*

E P I T A P H I V M E I V S D E M P E R
*Reuerendum D. Doctorem Lagonem Vrne
Episcopum Roschildensem.*

Non fuit in toto quisquam præstantior orbe,
*Nulla magis clarum fudit Origo virum.
Omnia in hunc virtus confluxit munere pleno
Neu quemquam vicio præstutit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis in eius
Splenduit ingenio, moribus atq[ue] sono.
Fortior extiterit, an doctior, ambigit omnis
Pectora cui sacri nota fuere viri.
Ad sacra gentiles armis transire coegit,
*Huc mihi ne dubites, Rugia testis adest,
Excubij cuius patriæ pax constitit : huius
Dania iam fatis pressa reuixit ope.
Huic eadem tanto viduam se sole queratur,
Et lucem luci iure ^{dabatur} ei.
_{preceatur}
Eximio cassum doleat se fidere mundus
*Vlterius simile non habiturus ei.
Lux benedictie tuo præsens huic lumen ademie
Donatura nouum perpetuumq[ue] sibi.***

EPI.

EPIGRAPHIVM NOBILISSIMI
Viri M. Henrici Christierni, Senatoris Re-
gni Danici, & Abbatis Sorensis,
marmori incisum.

Progenie clarus, virtuteq; clarior, alto
Abbas Henricus clauditur hoc tumulo.
Annis ipse nouem Vitschæl, sex præfuit Esrom,
Huic triginta uno subdita Sora fuit. (bris;
M. quoq; D. ter XXX simul octo, mense Decem-
Luceq; ter dena morte peremptus obie.

E. S.

EPIGRAPHIVM DOMINI OLAI
Laurentij Karsmooss Abbatis Sorensis, marmo-
ri incisum, qui vixit in Cœnobio Sorensi 65.
annis, & præfuit Cœnobio 9. Annis,
obiit 1565. 10. May. etatis
sue 77.

Quisquis es, humanis noli confidere rebus
Tam nihil est magnum, quin queat esse nihil.

I. F. D.

EPL

EPI T A P H I V M M A G I S T R I H.
larij Iohannis, qui cum Hafniæ Matheſin aliquan-
diu magna cum laude profeſſus eſſet, correptus
Mania, qua & ad vitæ exitum laborauit plu-
rimis annis, Sorœ mortuus est Anno Do-
mini 1567. die Apost: Simonis
& Iudee.

Scania, quo multum doēto gaudebat alijmo
Hilarius fatiſ, preeſtus & auctus obit.
Floruit at tamen Muſis & clarior arte
Dum mens in vegeto corpore fana fuit.
Ingenij primum, tum vitæ lumine caſsus
Occidit, ablatum reddit vtrumq; Deus.

C. M.

R E V E R E N D V S E T D O C T V S
vir, Magister Chanutus Petri Boëly Ripensis,
Lector & Pastor inditi Cœnobij Sorenſis in Se-
landia Daniæ, placide & piè ex hac vita emi-
grauit, Anno Domini 1569. Septemb:
8. die. ætatis 30. officij
tertio.

SVbieſta recubat Chanutus molliter vrna-
Petræus claræ, quem genuere Ripe.
Ingenium Muſis cultum florentibus annis
Eſt ubi Balthiacis ſepta Minerūafretis.
Post

*Post Viteberga viris semper fæcunda disertis
Instituit, celebrem contribuitq; gradum.
At tandem sacri lectoris munere funeris
Sorœ, graßanti morte petitus obit.
Doctrinæ similes mores & vita fuerunt,
Mors igitur vita est, fons & origo nouæ.
C. M.*

*Est & aliud antiquum in marmore
Epitaphium, non ingra-
tum.*

*Abbati gratus famulus iacet hic tumulatus
Ionas ablatus, nobis Sanctis sociatus.
Ierusalem repetit bis, ter Romanq; reuifit,
Et semel ad Sanctum transiit hic Iacobum.*

+ 4

F

I: Cardanus lib. 15. Cap. 80. de varieta-
te, ait. Neg. vitiosum Historico, sed ubi Historia
(ut dixi) per se sterilis sit, licet iocis ac fabu-
lis eam exornare. Quamobrem & iure ab his Ti-
tus Liuius abstinuit, & Herodotus iustè damna-
tur, & Saxo Grammaticus laudatur, &c.

Morten Pederson.

Dette Wabens Farffue.

Felder paa den venstre side Blaa oc Arandzen
Øgrin, paa den højre side felder Blaa oc Raars
sir Rød.

CATALOGVS

**Eller Register/ paa de værdige Fædres Biscopers naffn vdi Roskild / fra den
Første/ oc til vor tid / 1589. met no-
gle deris Epitaphys oc Graff-
scrifte.**

En Første Biscop i Roskild hed Verbrandus
eller Gerbrand/ oc bleff tilskridt aff Kong
Euend Tyfslag / som bleff øbti i Efters-
land: De vaar den 05. Kenning i Dan-
mark. *Saxo lib: 10.*

Den Anden hed Anaco, om huilken *Saxo* taler
i sin II. Døgs begyndelse. *Rege 69.*

Den Tredie hed Vilhelmus, en Engelsk Mand/
Oc er begravfuit i Roskild Domkirke ved den sendre
Chors dør. *Saxo* taler meget om hannem/ som er mær-
kvædig: *lib: 11. Oc døde Anno 1074.*

Denne Vilhelmi Graffscrifte oc Epitaphium, fin-
dis bemalet i Roskild Domkirke's Chor/ saaledis:

EPITAPHIVM VILHELMI,
olim Episcopi Roschildensis, carmine Iambico,
trimetro, Hyponactico, conscri-
ptum.

VILHELMVS olim Episcopus Roschildensis,
Prestanibus DEI relucebat donis:
Pietate, Religione, per celebri vita
Et sancta: & omni virtutum genere illustri,
Adeo, ut in incerto erat, is ne officio tali
Dignior erat, an illo officium: tam spectatum
Episco-

*Episcopatus prestitit sui exemplum.
Hic fretus innocentia, atq; isem iusto
Iniusti homicidij dolore permotus
Quod à Rego factum erat, libidine magis, quam
Ratione, Regem ipsum quamvis magnum, & tali
Regno potentem, comitatuq; stipatum,
Magno repulsum baculo, prohibuit templo,
Rebusq; sacris, donec panitens facti
In gratiam cum Ecclesia, ac D E O offenso
Redisset. His actis, tempore non ita multo
Post, mortui iam Regis huc deferebatur
Funus. Quod ut rescitum est appropinquare
Vrbi: duo Sepulchra confici iussit,
Duobus etiam pheretris adornatis, ibat
VILHELMVS obuiam: postq; ad funus ventum est,
Oratione facta, vt illi (quem in terris
D E O patri iam lucrificerat, sanam
Per admonitionem) commori posset,
Mox membra collapsis, animam sanctam caelo
Reddidit, atq; inde uterq; suo loculo impositus
Hanc sacram ad eadem pariter (mirabile dictu)
Magno omnium stupore deportatis sunt.
VILHELMO honorifice sepulso, ac de more
Episcopalibus insignibus una cum illo
Terra reconditus. Nquo D E V S funus
Miraculo, hominum memoria consecravit.
Hac ipsa namq;, ut obruta cumulo terre
Vtro sepulcrum reddidit. Translatum ergo
Huc funus est, ac magna cum religione
Hoc in loco commendatum Sepulture.*

SECRARIUS.

*VILHELMVS autem obiit anno millesimo
Et septuagesimo, additis quatuor. DM*

Den Fierde/ hed Biskop *Suend Noricus*, de døde
paa sin Piligrims Reise til det hellige Land og Jerusalem/ paa den Ø Rhodis/ vdi Kong Oluff Hungers
tid.

Den Femte/ Biscop Peder Bodilsen.

Den Siette/ vaar den mercetlig Herre Biscop
Eshild/ bleff siden Erchibiskop i Lund i Skaane/ som
meget tales om hoff Saxonem: De døde hoff S. Bernhardum
sin Mestralbroder i sin studys, i Claraualle Kloster
i Frankrig.

Den Siende/ hed Biscop Richo, vaar Konning
Ericks Cappellan tilforn.

Den Ottende Ajer, vaar før en Canick aff
Eskiss. Han døde *Anno domini, 1159.*

Den Niente Biscop/ vaar den naffnkundige
Helt ot Herre / Biscop Absolon Huide: bleff Erchibis-
koy til met i Lund i Skaane/ 1178. De vaar ved det
Regiment i 22. Aar. Om huilsten *Saxo Grammaticus*
vidloftige omtaler i Histori viii: huus Herrestam og
Genealogi, ico haffuer fortelige antegnet her i denne
Skrift/ De hans Epitaphia og Graffscriffter er offuen
for antegnet/ och saa dybe 1200. die Benedicti.

Den Tiende vaar Biscop Peder Simensøn/
bleff Biscop 1201. De døde anden dag *Simoni & Iude.*
Anno 1214. vaar Biscop i 13. Aar.

Den Eleffte vaar Biscop Peder Sorensen/ som
bleff siden Erchibiskop i Lund i Skaane/ *Anno 1218.*

Den Tolffte/ Biscop Peder Jøben/ bleff Bi-
scop 1219. de vaar Biscop ved otte Aar. Døde vdi
Konning Ericks tid/ *satis Peregrinus ad Dam.*

Den Trettende / Biscop Niels Styp/ eller
Lung. Døde vdi sin vdklendighed i Clareuall, den anden
dag

dag Murius, Anno 1249. vaar Biscop mere ent
21. Aar.

Den Fiortende/ Biscop Jacob Erlandsøn/ blef
siden Erchibiscop i Lund i Skaane/ Anno Domini,
1274 vaar Biscop i 25. Aar.

Den Femende/ Biscop Peder Bang. Stiftet
Sigfridi prebent, lidde meget i sin vdlendighed/ for den
hellige Kirkeoskylde: ockom igen til Land oc Folck/ oc
døde S. Iohannis Baptista afften/ Anno Domini. 1277.
vaar Biscop i 3. Aar.

Den Sextende/ Biscop Stig/ vaar Biscop oc
i 3. Aar. døde die Prothi & Iachinti, Anno 1280.

Den Syttende/ Biscop Inguar/ vaar Biscop
i 10. Aar. Døde S. Gregory dag/ Anno Domini, 1290.

Den Attende / vaar Biscop Iohannes Krog/
vaar Biscop i 10. Aar. Døde S. Osualdi Kongis dag.
Anno 1300. Bleff i Sore Closter begravfuit.

Den Nittende/ Biscop Oluff/ som stiftet vor
Frue Capel. Vaar Biscop i 20. Aar. Døde 1320.
6. Idus Marty. Ligger i sit Capel begravfuit/ met saadan
Graffschrift.

O L AVS Episcopus Roschildensis primus fundator
huius Capelle. Obiit Anno Domini, 1320. 6. Idus
Marty.

Den xx. Biscop Iohannes Hynd. Vaar Biscop
i 10. Aar. Fundetis hellig Geistes huss i Roskilde/
ved S. Laarentij Kirke de Zaarn. Et nu nest ved
Torrhus. Døde vor Frue afften i Fagie i Straalsund.
Anno Domini, 1330.

Den xi. vaar en Mund/ kaltis Broder Hans
Nyborrig. Vaar Biscop i 14. Aar. Døde anden das
gen S. Vincenzij. Anno Domini 1344.

Den xxii. Vaar Biscop Jacob Poffuelsøn.

Den xxiii. Vaar Biscop Henrich Gerisen
vaar Kongens Sangmester. Om hannem talis i vor
danske Historier. Døde Luca Euangelista dag / Anno
1368. Hans Graffskrift luder saa :

*Hic iacet HENRICVS quondam Episcopus Ro-
schildensis, cuius anima in pace requiescat.*

Den xxiv. Vaar Biscop Niels Ibsen de
Rijs, som funderit S. Laurentij Capel. Vaar Biscop i
27. Aar. Døde pasche Virginis dag / Anno Domini,
1395. Hans Graffskrift luder saa / i S. Laurentij Ca-
pel staltig i Roskilde vdslycken.

*Dominus NICOLAVS Dei gratia Episcopus Ro-
schildensis, qui obiit Anno Domini 1395. 18. die
mensis Ianuary, Cuius anima per Dei gra-
tiam requiescat in pace.*

Den xxv. vaar den store Peder Iohannis Søn.
Døde de 11. Tusind Tomstuds dag. Vaar Biscop i
21. Aar. Anno Domini, 1416.

Den xxvi. Vaar Biscop Jens Andersen.
Vaar Biscop i 14. Aar. Funderit de E. Tusind Tide
ders Alter. Døde diuisionis Apostolorum, Anno 1432.
Hans Graffskrift luder saa :

*Dormit Iohannes Andreae hoc marmore tectus,
Mens vigilat, summo perfruiturq; bono.
Prudens, consilysq; boni fuit, integer atq;
Candidus, & vera religionis amans.*

Den xxvii. Vaar Biscop Jens Pedersen.
Vaar Biscop i 17. Aar. Døde hellig Raarss afften
exaltationis, Anno Domini, 1448. Hand ligger be-
graffuit i Choret i Roskilde Domkirke/ met saadan en
Graffscrift.

*Hic iacet venerabilis pater & Dominus, Dominus
JOHANNES, quondam Episcopus Roschildensis, qui
obiit Anno 1448. in profeſto exaltationis sancta crucis.*

Den xxviii. Vaar Biscop Oluff Daæ.
Døde S. Valentini afften/ Anno 1461. Vaar Biscop
i 13. Aar.

Den xxix. Vaar den Hederlige Herre / Bis-
cop Oluff Mortensen/ som Funderis S. Birgittæ Capel.
Vaar Biscop i 14. Aar Døde i Kibbenhaffn / S. Au-
gustini dag / Anno Domini, 1475.

Den xxx. Vaar Biscop Niels Skaffue.
Vaar 15. Aar Biscop. Døde S. Mortens dag/
Anno 1493. Hand ligger begraffuit ved den Søn-
dre side aff Choret i omgangen/ met dette Epitaphio og
Graffscrift.

*Hic sepultus est NICOLAVS SKAFFUE, Epif-
copius Roschildensis, qui obiit 1493.*

Propter nomen tuum DOMINE propiti-
aberis peccato meo, multum est enim.

Den xxxi. Vaar Biscop Johannes Ibsen/
i 19. Aar. Døde tredie Paaske dag / Anno 1512. Lig-
ger begraffuit mit paa Domkirckens gulff / met saadan
en Graffscrift som het efftersigter.

Reuerendus pater, Dominus IOHANNES IACOBUS I., Episcopus quondam Roschildensis hoc loco sepultus, Anno 1512.

Paa den samme Sten staar dette osaa :

Eodem anno obiit IOACHIM IACOBUS, eiusdem Episcopi frater, sub hoc etiam marmore sepultus, cuius gener, Vir nobilis IOACHIMVS BECH de Førstöff, haec vsnota esent, hic sculpsa voluit.

Den xxxii. Vaar Biscop Laue Orne/ vaar Biscop i 17. Aar. Ønde die Petri Martyris, 1529. Hand ligger begraaffuet i S. Laurentij Capel/ met saadan en Graffschrift.

Venerabilis Episcopi Roschildensis, Domini LAGONIS VRNE Sepulchrum. Orete Deum pro eo. Obiit autem Anno Domini, 1529. die 20. Aprilis

Miserere mei DEVS, quoniam in te confidit anima mea. DEVS propitius esto mihi peccatori.

Den xxxiii. Vaar vduaeb til Biscop Jacob Rønnow. Fick Biscopdommet aff Friderico den Förste/ Konning i Danmark. Oc siden fick alle Herr Bispernis Regiment ende : Oc bleff til Superintendent sat i deris sted/ Först :

Doctor Petrus Palladius Ripensis, den förste Evangeliske Biscop i København. Vaar i 23. Aar Superintendent. Ønde den 3. dag Januarij, Anno 1560.

Den anden / Doctor Iohannes Albertius Hafniensis. Vaar Biscop i 9 Aar. Dode 1569.

Den Tredie / Doctor Paulus Matthei Coagensis, som endnu leffuer. GUD unde hannem til sin ære
it lange og Gudelige Liff os lefftner. AMEN.

Prentet i Kiøbenhavn / aff
Laurenz Benedicht.

1589.

Cum Gratia & Priuilegio Serenissimæ
Regiae Maiestatis.